

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobkyně: I. W., nar. X, J.
proti
žalovanému: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová
25, 225 08 Praha 5 (dále i ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 25. 6. 2025 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 6. 2025, č. j. X o
invalidní důchod

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím č. j. X ze dne 31. 3. 2025 žalovaný zamítl žádost žalobkyně o přiznání nároku na invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“). Žalovaný při rozhodnutí vycházel z posudku Institutu posuzování zdravotního stavu Karlovy Vary (dále jen „IPZS“) ze dne 27. 3. 2025, z něhož vyplývá, že žalobkyně není invalidní dle ust. § 39 odst. 1 zdp s ohledem na to, že její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 20 %.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

2. Rozhodnutím žalovaného ze dne 20. 6. 2025, č. j. X byly zamítnuty námitky žalobkyně proti výše uvedenému rozhodnutí, a toto bylo potvrzeno. Podkladem pro rozhodnutí byl posudek o invaliditě IPZS ze dne 16. 6. 2025, dle něhož se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, v platném znění, který omezuje duševní schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti. Žalobkyně nebyla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní dle ust. § 39 odst. 1 zdp, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20 %. K datu vydání napadeného rozhodnutí bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole V. (duševní poruchy a poruchy chování), položce 5b (poruchy neurotické, vyvolané stresem a psychosomatické poruchy, úzkostné a fobické poruchy, generalizovaná úzkostná porucha, sociální fobie, specifické fobie, smíšené úzkostně-depresivní poruchy, obsedantně kompulzivní porucha, reakce na závažný stres a poruchy přizpůsobení, posttraumatická stresová porucha, disociativní porucha, porucha somatoformní, neurastenie, lehké postižení, narušení sociálních kontaktů a vazeb, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi), přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti (vyhláška o posuzování invalidity), v platném znění (dále jen „vyhláška po posuzování invalidity“), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15-20 %, přičemž lékař IPZS pro námitkové řízení volí horní hranici taxace, tj. 20 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 vyhlášky o posuzování invalidity dále nemění. S ohledem na závěr posudku byly námitky žalobkyně proti rozhodnutí správního orgánu prvého stupně zamítnuty.

II.

Žaloba

3. Včasnou žalobou ze dne 25. 6. 2025 doručenou zdejšímu soudu dne 7. 7. 2025 se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného. Žalobu odůvodnila tím, že považuje za nesprávné rozhodnutí žalovaného, který zamítl její žádost o přiznání invalidního důchodu, ačkoli její zdravotní stav je dlouhodobě velmi nepříznivý a významně omezuje její každodenní fungování i schopnost soustavně pracovat. Trpí poruchou přizpůsobení, úzkostně-depresivní poruchou a dalšími duševními i fyzickými onemocněními, její onemocnění má chronický a zhoršující se průběh. Z lékařských zpráv jednoznačně vyplývá stav výrazné dekompenzace, intrapsychického napětí, sociální izolace a narušení schopnosti běžného života, přesto posudkový lékař označil její funkční postižení pouze za lehké. Navrhla proto, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena žalovanému k novému projednání.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

4. Žalovaný dne 14. 7. 2025 ve svém vyjádření k žalobě navrhl důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen komise či PK MPSV), která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení. Posudky zjištěný pokles pracovní schopnosti činí u žalobkyně pouze

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

20 % a nejsou tak splněny podmínky pro vznik nároku na invalidní důchod dané ust. § 38 zákona o důchodovém pojištění. Posudek vypracovaný v rámci námitkového řízení splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a vypořádává se se všemi rozhodujícími skutečnostmi, přičemž jednoznačně vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně. S ohledem na to, že zdravotní stav žalobkyně a jeho vliv na pokles její pracovní schopnosti se posuzuje k datu vydání napadeného rozhodnutí, nelze přihlídnout ke zdravotní dokumentaci datované po uvedeném datu. S ohledem na zjištěný skutkový stav žalovaný trval i nadále na svém rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.

IV.

Posouzení věci soudem

5. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s. poté, co účastníci řízení byli v souvislosti s provedením důkazu posudkem PK MPSV výslovně dotázáni, zda mají k jeho závěrům výhrady a zda souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání s tím, že v případě jejich nečinnosti bude mít soud zato, že k němu výhrady nemají a s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasí. Účastníci na tuto výzvu nijak nereagovali.

6. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

V.

Rozhodnutí soudu

7. K námitce žalobkyně týkající se zhodnocení lékařských zpráv, jež byly předmětem posouzení v námitkovém řízení, není soud oprávněn se vyjadřovat, protože věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem, a v takovém případě je rozhodnutí soudu v závislé především na odborném lékařském posouzení.

8. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).

9. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

10. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby Posudková komise Ministerstva práce a

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

sociálních věcí ČR – pracoviště v Plzni vypracovala posudek, který byl vypracován po jednání konaném dne 21. 11. 2025 za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie, jemuž žalobkyně nebyla přítomna, neboť dokumentace byla dostačující. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (20. 6. 2025) nebyla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, nešlo o invaliditu, neboť nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Žalobkyně byla posuzována jako ošetřovatelka hospodářských zvířat. Dle doložené zdravotní dokumentace a konzultace psychiatra při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je porucha přizpůsobení s depresivním syndromem. Žalobkyně je dále sledována v endokrinologické ambulanci. Komise uvedla, že je v souladu s posudkovým hodnocením IPZS Karlovy Vary i s posudkovým hodnocením námitkového řízení a konstatovala, že se u žalobkyně jedná o lehké funkční postižení v ambulantní psychiatrické péči, kdy jsou narušeny sociální kontakty a vazby a některé denní aktivity jsou vykonávány s potížemi. Míra poklesu pracovní schopnosti 15–20 %, s ohledem na profesi zvolena horní hranice vymezeného procentního rozpětí. Klinický stav žalobkyně dosud nebylo nutné řešit s psychologem, nebylo nutné poskytování ústavní péče v nemocnici nebo v odborném léčebném ústavu. Uvedené depresivní epizody jsou mírné fáze a krátkého trvání, při nich je pouze lehce snížena úroveň sociálního fungování a některé denní aktivity vykonávány s obtížemi. Z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odst. 1 vyhl.č. 359/2009 Sb., není ani důvod pro použití § 4 odst. 1 citované vyhlášky. Celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činí 20 %, není schopna práce spojené se zvýšeným rizikem stresů, ve vynuceném tempu. Žalobkyně splňuje kritéria pro přiznání statutu osoby zdravotně znevýhodněné. Výkon výdělečné činnosti žalobkyně nevyžaduje zcela mimořádné podmínky podle § 6 vyhlášky o posuzování invalidity. K datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb.

11. Podle § 39 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a jestliže poklesla o nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

12. Podle § 38 písm. a) zákona 155/1999 Sb., o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

13. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

6. 2025, jímž byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 31. 3. 2025 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Uvedeným rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 21. 11. 2025 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované nebyla žalobkyně invalidní, závěry posudkové komise jsou v souladu s posudkovým hodnocením, jež bylo provedeno v rámci správního řízení prvního stupně i námitkového řízení. Soud proto žalobu v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

14. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšnému žalovanému však nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, a z tohoto důvodu soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 7. 1. 2026

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.